

има думи, които могатъ да разрушатъ човѣка. Тѣ сѫ подобни на бомбитѣ.

Две деца намиратъ едно малко, тѣнко вжженце, закачено нѣкѫде. Тѣ се радватъ, че могатъ да си поиграятъ съ него. Вадятъ киритъ отъ джоба си и го запалватъ. Въ този моментъ, край тѣхъ минава единъ възрастенъ човѣкъ и, като вижда, какво правятъ децата, веднага прерѣзва вжжето. Децата се чудятъ, защо този човѣкъ имъ разваля играта и за почватъ да се сърдятъ. Възрастниятъ не счита за нужно да се извинява предъ тѣхъ. Той нѣма време даже да имъ обяснява, защо постѣпи така. Вжженцето, което тѣ запалиха, е фитилъ на бомба, която е заровена близо нѣкѫде. Тѣ не виждатъ бомбата, не разбиратъ, какво може да произлѣзе отъ тѣхната игра. После той имъ разказва, какво нѣщо е бомба, какъ действува тя, и тѣ се успокояватъ. Добре постѣпилъ този човѣкъ. Той спасилъ децата отъ едно нещастие.

Сега и на васъ казвамъ: Не си играйте съ фитила на бомбитѣ, нито съ самитѣ бомби. Тѣ сѫ огнь, отъ който можете да пострадате. Съ други думи казано: Не си играйте съ думи, които могатъ да експлодиратъ. Ще кажете, че има невинни думи, като вжженцето на фитила. Наистина, невинни и безопасни сѫ тия думи, но ако не сѫ свързани съ бомби. Щомъ се свържатъ съ бомба, тѣ ставатъ опасни и причиняватъ голѣми нещастия. Силата на думите, съ които си служите, се познава отъ